

Κινητοποίηση τη Δευτέρα 16/1 στις 9 π.μ στο υπουργείο Υγείας

της **Άννας Γαϊτανίδου**

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αποφάσισε μέσα στις γιορτές να εντάξει την ειδική αγωγή στον ΕΟΠΥΥ. Διαχρονικά το κράτος ποτέ δεν είχε αναλάβει την ευθύνη θεραπείας αυτών των παιδιών. Οι γονείς δημιούργησαν κάποια Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου και το κράτος χρηματοδοτεί ένα μέρος του προϋπολογισμού τους, ενώ το υπόλοιπο καλύπτεται από χορηγίες και δίδακτρα. Όμως δεν καλύπτονται οι εκατοντάδες χιλιάδες παιδιών με αποτέλεσμα να είναι μονόδρομος τα ιδιωτικά κέντρα.

Κυβέρνηση και ΕΟΠΥΥ προσπαθώντας να απολογηθούν για τη μνημονιακή πολιτική τους ανακοίνωσαν ότι το 2016 δαπανήθηκαν 106 εκατομμύρια ευρώ για την ειδική αγωγή, εκ των οποίων τα 82 ήταν για λογοθεραπεία, όταν η δαπάνη για ιατρικές εξετάσεις είναι 111 εκατομμύρια, διατυπώνοντας ερωτήματα για το υψηλό κόστος των θεραπειών. Ο υποδιοικητής του ΕΟΠΥΥ, Τ. Γεωργακόπουλος, μάλιστα δήλωσε ότι υπάρχει «προκλητή ζήτηση λογοθεραπειών». Και μπορεί να εμφανίζονται ότι με αυτή τους την απόφαση δίνουν τέλος στην υποτιθέμενη διασπάθιση δημόσιου χρήματος, η αλήθεια όμως είναι άλλη. Τα ασφαλιστικά ταμεία χορηγούν 1,23 ευρώ ανά συνεδρία εργοθεραπείας, παιδιατρικής φυσικοθεραπείας, μαθησιακής και ψυχολογικής υποστήριξης, όταν για τη λογοθεραπεία χορηγούν 15 ευρώ.

Με συντεχνιακούς τρόπους, οι σύλλογοι των λογοθεραπευτών είχαν καταφέρει να παίρνουν υψηλότερο αντίτιμο, γι' αυτό και η δαπάνη για τη λογοθεραπεία είναι υψηλότερη. Όμως τα χρήματα αυτά δεν αγγίζουν ούτε κατά προσέγγιση το πραγματικό κόστος των θεραπειών, μιας και στα ιδιωτικά κέντρα η συνεδρία κοστολογείται 35 ευρώ. Έτσι λοιπόν το ανώτατο ποσό ανά διάγνωση δεν κάλυπτε ποτέ τις πραγματικές ανάγκες. Για παράδειγμα, χορηγούνται 440 ευρώ για τον αυτισμό, όταν ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα κοστίζει γύρω

στα 700-900. Στα ποσά αυτά δε συμπεριλαμβάνεται το κόστος της ιδιωτικής παράλληλης στήριξης (το παιδί πηγαίνει σχολείο μαζί με το θεραπευτή τα πρώτα χρόνια) που πληρώνουν οι γονείς, μιας και κλείνουν τα ειδικά δημόσια σχολεία, καταργούνται τμήματα ένταξης, ενώ πετιούνται στις ανεργία χιλιάδες αναπληρωτές. Ο ταξικός παράγοντας υπήρχε ήδη στην ειδική αγωγή, καθώς αν οι γονείς είχαν χρήματα πλήρωναν έξτρα για περισσότερες θεραπείες κι είχαν καλύτερα αποτελέσματα, αν όχι το παιδί τους έκανε ένα μίνιμουμ πρόγραμμα συντήρησης.

Χιλιάδες παιδιά προστίθενται στα ήδη 200.000 που δεν λαμβάνουν καμία θεραπεία

Όσο βαθιάει η καπιταλιστική κρίση και η εγχώρια εργατική τάξη καταστρέφεται κι αντικαθίσταται από τις παγκόσμιες στρατιές ανέργων τόσο δε θα δίνονται λεφτά για την «επιδιόρθωση» της μελλοντικής εργατικής τάξης και για δομές πρόνοιας. Οι κλειστοί προϋπολογισμοί του ΕΟΠΥΥ προκύπτουν από το πόσα λεφτά αποφασίζει η τρόικα ότι θέλει να διαθέσει, ανεξαρτήτως των πραγματικών αναγκών. Έτσι λοιπόν, στους φυσικοθεραπευτές ο ΕΟΠΥΥ χρωστάει 42 εκατομμύρια μέχρι το 2014, ενώ ο πανελλαδικός προϋπολογισμός για το 2015 κινήθηκε στα 62 εκατομμύρια, οι υπηρεσίες όμως που παρασχέθηκαν έφτασαν τα 85 εκατομμύρια. Λόγω του clawback, αυτά τα 23 έξτρα εκατομμύρια δε δόθηκαν ποτέ κι έτσι οι φυσικοθεραπευτές δούλευαν 5 μήνες τσάμπα. Αντίστοιχα για το 2016 οι φυσικοθεραπευτές υπολογίζουν ότι δε θα πάρουν χρήματα για υπηρεσίες 3-4 μηνών.

Πώς όμως αυτό μπορεί να λειτουργήσει στην ειδική αγωγή, όπου ένα κέντρο για να έχει όλες τις ειδικότητες χρειάζεται τουλάχιστον 4 εργαζόμενους (τα μεγαλύτερα έχουν γύρω στους 20 ανά παράρτημα);

Η απάντηση είναι απλή: το πρόβλημα θα μετακυληθεί σε γονείς και εργαζόμενους. Ακόμα και στα κέντρα που θα συμβληθούν οι ιδιοκτήτες έχουν ήδη βρει τρόπους να χρεώνουν λάθρα 15-25 ευρώ ανά συνεδρία. Έτσι, η ταξικότητα θα διευρυνθεί: όποιος γονιός δεν έχει λεφτά το παιδί του θα πετάγεται στον «Καιάδα» των ήδη 200.000 παιδιών που δεν λαμβάνουν καμιάς μορφής θεραπεία με τον αριθμό να αυξάνεται γεωμετρικά, μιας και οι γονείς είναι άνεργοι κι ανασφάλιστοι.

Αυτό που επιχειρεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ είναι ανήθικο, εγκληματικό, σκοταδιστικό και κόντρα σε όλες τις διεθνείς συμβάσεις δικαιωμάτων και τα θεραπευτικά πρωτόκολλα των

παιδιών ειδικής αγωγής. Παράλληλα, οι εργαζόμενοι θα αντιμετωπίσουν απληρωσιά, μειώσεις μισθών που θα φτάσουν το 30-50% και προφανώς απολύσεις, μιας και λιγότερα παιδιά θα κάνουν θεραπεία. Δεν υπήρξε ποτέ συλλογική σύμβαση εργασίας στο χώρο, ένα ποσοστό 85% περίπου των θεραπειών είναι στο ΤΕΒΕ και δουλεύει 10-12 ώρες καθημερινά για να μπορέσει να επιβιώσει, ενώ δεν πληρώνεται τα καλοκαίρια που τα κέντρα κλείνουν. Επίσης, τα μικρά συνοικιακά κέντρα θα οδηγηθούν σε λουκέτο με αποτέλεσμα τη συσσώρευση παιδιών και θεραπειών στα μεγάλα κέντρα-αλυσίδες.

Αναγκάιος συντονισμός εργαζομένων και γονέων

Τώρα λοιπόν που καταρρέει το παλιό και κακό μοντέλο της ειδικής αγωγής δεν πρέπει να το υπερασπιστούμε στο όνομα του «μη χείρον βέλτιστον», αλλά να διεκδικήσουμε όλο τον πλούτο που παράγουμε και τις θεραπευτικές συνθήκες που έχουμε ανάγκη. Καταρχήν θα πρέπει να δημιουργηθούν δημόσιες και δωρεάν δομές θεραπείας και εκπαίδευσης πανελλαδικά, που να απορροφήσουν παιδιά και θεραπευτές. Δεύτερον, δεν πρέπει να υπερισχύσει η λογική του «μη μου τη συντεχνία τάραττε» όπως παλεύουν οι επιστημονικοί σύλλογοι. Αυτή η μορφή αγώνα έχει τελειώσει προ πολλού και μόνο ήττες προοιωνίζει για τους εργαζόμενους. Τόσα χρόνια κανένας σύλλογος δεν ενδιαφέρθηκε για τις εργασιακές συνθήκες, ενώ οι εργοδότες δίνουν τον τόνο των κινητοποιήσεων ζητώντας τρίμηνη παράταση και την αύξηση του ποσού των θεραπειών, ενώ προσπαθούν να μην πάρει συνολικά πολιτικά χαρακτηριστικά ο αγώνας με το σκεπτικό ότι «όλοι πληττόμαστε εξίσου».

Από την άλλη, η στρατηγική και τακτική ένδεια του ΚΚΕ είναι τόσο μεγάλη ώστε στη συνέλευση του κλαδικού σωματίου και των συλλόγων γονέων που έχουν την πρωτοκαθεδρία την προηγούμενη βδομάδα δεν πάρθηκε ούτε μία αγωνιστική απόφαση. Αυτές παραπέμφθηκαν για αργότερα με τη δικαιολογία της συλλογής πληροφοριών. Κι αυτό γιατί το ΚΚΕ πετάει μακριά την καυτή πατάτα της δράσης στο σήμερα με τρόπο που να δημιουργούνται ρήγματα στις συνειδήσεις εργαζόμενων και γονιών και πολιτικά επικίνδυνα κινήματα.

Όμως η πραγματικότητα τρέχει και δεν περιμένει το σχεδιασμό κανενός κομματικού επιτελείου, χάνεται κρίσιμος χρόνος κι αφήνεται χώρος για την εδραίωση του συντεχνιακού αγώνα. Πρέπει να αντιστραφεί η πτώση του εργατικού κινήματος των τελευταίων ετών και να δημιουργηθεί ένα κίνημα από τα κάτω και τα αριστερά, με συντονιστικό αγώνα με

εργαζόμενους και γονείς σε ισότιμους ρόλους και σε σύνδεση με τα υπόλοιπα εργασιακά και κοινωνικά στρώματα που πλήττονται, έτσι ώστε αντιστραφεί η ΤΙΝΑ κυβέρνησης, ΕΕ και ΔΝΤ.

Πηγή: ΠΡΙΝ